

Udvalget finder det dog ubetænkeligt, at der forud for en eventuel mere gennemgribende revision af reglerne om tilhold gennemføres en ændring med henblik på, at tilhold i visse tilfælde udstedes uden anmodning fra den forurettede.

En sådan regel bør være begrænset til tilfælde, hvor der er risiko for mere alvorlige overgreb. Udvalget foreslår, at reglen udformes således, at tilhold kan udstedes uden begæring fra den, som tilholdet skal beskytte, når *almene hensyn kræver det*. Det forudsættes herved, at adgangen reserveres til tilfælde, hvor der er væsentlig risiko for, at den svage part udsættes for alvorlige overgreb, herunder vold eller voldtægt, eller risiko for overgreb mod børn.

4.7.1.3. Strafferetsplejeudvalget har endvidere fundet, at der er gode grunde til at overveje en generel udvidelse i forhold til et almindeligt tilhold, således at der lægges en "sikkerhedszone" uden om den forurettede, og at det vil rumme betydelige fordele. Det vil blandt andet kunne begrænse utrygheden hos forurettede, idet den pågældende vil kunne færdes frit i nærheden af sit hjem, arbejdsplads og andre steder, hvor forurettede almindeligvis færdes. Det vil desuden kunne virke forebyggende mod nye overgreb.

På den anden side har udvalget fundet, at et geografisk afgrænset forbud mod at opholde sig vil udgøre et større indgreb over for den, som tilholdet nedlægges over for end et almindeligt tilhold. Et geografisk afgrænset forbud mod at opholde sig bør derfor alene udstedes ud fra nogle strengere betingelser end for et almindeligt tilhold. Det kan for eksempel være sager om vold og voldtægt, hvor et geografisk afgrænset forbud kan blive aktuelt. Udvalget finder imidlertid, at en nærmere vurdering af, hvilke regler – herunder navnlig vedrørende betingelserne for indgrebet – der bør opstilles for geografisk afgrænset forbud mod ophold, rejser en række spørgsmål, der naturligt kan behandles i forbindelse med en eventuel senere almindelig revision af de generelle tilholdsregler.

Udvalget har dog fundet, at et geografisk afgrænset forbud mod at opholde sig bør kunne anvendes i de tilfælde, hvor betingelserne for bortvisning er opfyldt. Udvalget foreslår på den baggrund, at der i tilfælde, hvor der træffes bestemmelse om bortvisning, samtidig bør kunne udstedes et geografisk bestemt tilhold

Med hensyn til udstrækningen af et sådant forbud har udvalget fundet, at det ikke bør kunne udstrækkes til en hel by eller bydel/kvarter. Det er således væsentligt, at området, hvor det geografisk afgrænset forbud skal gælde, bliver beskrevet så præcist som muligt.

Endelig har udvalget henvist til, at proportionalitetsgrundsætningen skal være opfyldt ved vurderingen af et geografisk afgrænset forbud mod at opholde sig.

Der henvises til betænkningens side 137-141.

4.7.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om tilhold og geografisk afgrænset forbud mod at opholde sig, og lovforslaget er med enkelte ændringer af sproglig karakter udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast. Der henvises til lovforslagets § 3 samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet foreslår samtidig en generel ændring af den administrative klageadgang ved klager over tilhold mv., der er udstedt af politiet og omfattet af straffelovens § 265. Det foreslås, at klage skal indgives til den regionale statsadvokat, og at statsadvokatens afgørelse ikke kan påklages administrativt.

Justitsministeriet vil senere tage spørgsmålet om en generel lovregulering af adgangen til at meddele politilhold mv. op til nærmere overvejelse.

5. Forholdet til grundrettighederne

5.1. Grundloven

Om forholdet mellem grundlovens § 73 om ekspropriation og den foreslåede ordning bemærkes følgende:

Der vil efter den foreslåede ordning kunne træffes beslutning om, at en person, der f.eks. er ejer eller lejer af en bolig, bortvises og dermed forbydes at bruge den pågældende bolig. Der skabes efter Justitsministeriets opfattelse hermed hjemmel til at foretage indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73.

Justitsministeriet har herefter vurderet, om en beslutning om bortvisning vil have karakter af ekspropriation.

Ved denne vurdering har Justitsministeriet på den ene side lagt vægt på, at en bortvisning udgør et væsentligt indgreb overfor den person, der må forlade boligen.

Justitsministeriet har på den anden side blandt andet lagt vægt på, at bortvisning af en person har til formål at afværge faren for, at den pågældende person ved sin forbliven i hjemmet vil begå en alvorlig lovovertrædelse. Der kan i den forbindelse henvises til, at det efter den foreslåede ordning er en betingelse for, at der kan træffes beslutning om bortvisning af en person, at der er begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af sin husstand har begået en overtræ-